

Anılar 7

— muzaffer--te · 30 Kasım 2010

ANILAR 7

Sensiz yalancı ömrün, sabahında beklerken
Karanlık gecelere, sevdaları sakladım
Firkati dertlerime, çare diye eklerken
Kahverengi gözleri, kalbime yasakladım

Karşı çıktım kadere, naz geçmedi gönlüme
Ayak izlerim kaldı, her köşe başlarında
Ahu zarla yalvardım, söz geçmedi gönlüme
Kaç avuç yaş bıraktım, kaldırım taşlarında

Sonra geceye döndüm, siyahlara bürünüp
Hayallerim düşerken, ıssızlık diyarına
Diz çöküp yalvarmadım, aciz âşık görünüp
Merhamet beklemedim, çıkmak için yarına

Gece secdeye durdu, sevdaların yasından
Ne çok acılar çektim, herkesin sandığından
Utanarak ağlarken, hilalin ziyasından
Nefesim susuz kaldı, yüreğim yandığından

Azımı çok sayarak, geziyorken âlemi
Öfkemi dizginledim, sitem azalsın diye
Sensizliğin koynunda, doldururken çilemi
Ağlarken gülümsedim, matem azalsın diye

Seni hiç unutmayan, dil anarken adını
Göğsümde sakladığım, kor ateştir bilirim
Ecel saati gelse, almasam muradımı
En son nefeste bile, bekleyerek ölürüm.

Muzaffer TEKBIYIK